ABC Amber Palm Converter, http://www.processtext.com/abcpalm.html

Copyright Information

This eBook file was generated by MobiPocket Publisher Personal Edition.
This eBook file is for personal use only and cannot be sold.
To generate eBooks to be sold or for corporate or public usage, please purchase the commercial version at : http://www.mobipocket.com

Michaela

Jiří X. Brossmann

Palmknihy- knihy do vaší dlaně
http://www.palmknihy.cz

Michaela

Jiří X. Brossmann

Zveřejněno se souhlasem internetového magazínu Amberzine
http://amber.zine.cz

Když jsem ji uviděl poprvý na monitoru, vypadala jako normální planeta, jakejch je vesmír plnej. Poněvadž ale skener ukazoval, že by na ní mohl bejt život, rozhodl jsem se, že ji omrknu trochu blíž. Takovejch planet je hodně. Když se pár let před Třeskem objevila Panspermie, lidi se mohli zbláznit, a do celýho vesmíru se začaly vystřelovat sondy, který měly připravovat podmínky k životu . Asi tak chtěli vyřešit přelidnění, když už byly skoro všechny obyvatelný planety soustavy přecpaný lidma. Pak jim do toho ale vlezl Třesk, při kterým Liga za Svoboný Mars zlikvidovala polovinu povrchu Země, a druhou polovinu udělala neobyvatelnou. Měsíčnani kteří si o sobě myslí kdoví co, odpálili na Mars pár raket jako upozornění, aby si Liga dávala pozor kam míří. Když je to kočkování po osmi letech přešlo, bylo po přelidnění. Jediný kdo zůstal mimo, byly Satelity, protože neměly dost velkou plochu na postavení raketovejch základem, a navíc se při počtu obydlenejch planetek prakticky nedal vybudovat ochranej štít.
Tak jsem se teda k tý planetě přiblížil, a zkontroloval, jestli není zanesená do Centrální Evidence Planet. Nebyla, takže jsem měl nárok na odměnu. Není sice moc velká, ale vandrákovi jako já, je dobrej každej kredit. Pro pořádek jsem nechal zpracovat všechno co se dalo z oběžný dráhy naměřit a připravil to k zaindexování. Jediný co chybělo byl stav ovzduší a nějaký ty vzorky. Moh' sem samozřejmě poslat sondu, ale jednak byla pokažená, a mě se nechtělo v ní vrtat, a jednak sem si myslel, že mi trocha gravitace udělá dobře. Znáte to, v lodi moc místa není, a beztížnej stav z vás za chvíli udělá mrzáka, protože si nemůžete pořádně protáhnout nohy. Tak sem teda udělal pár obletů a hledal místo, kde bych

si mohl s modulem nejlíp sednout. Mezitím jsem si nachystal skafandr a ty věci kolem, protože nikdo neví, co mohla cesta přes půl galaxie s tou Panspermií udělat. Když jsem Michaelu - já vždycky planety pojmenuju podle posledního člověka kterýho jsem potkal před odletem - obletěl po pátý, všiml jsem si, nějaký divný koncentrace kovů v jednom místě. Skener hlásil, že tam je nějaká podivná slitina kdovíčeho s bůhvíčím, a že to nějak není schopnej analyzovat. Těmhle měřícím pomůckám jsem nikdy moc nevěřil. Když modul dosedl na povrch, měla být ta kovová potvora v okruhu zhruba jednoho kilometru. Možná by to nebylo moc kdyby to bylo na nějaký poušti, ale vzhledem k tomu, že jsem sedl přímo do pralesa, musel jsem se spolehnout na příruční skener a vlastní oči. Vzduch tam byl naštěstí normální, ale stejně jsem si nechal lehkej skafandr, protože už jednou mě zachránil před nějakou přerostlou masožravou kytkou. V těchle věcech se moc nevyznám.
Naštěstí sem žádnou takovou bylinu nepotkal, takže už po dvou hodinách bloudění tím přebujelým křovím, jsem věděl, že ta věc leží přímo na něčem, co mohl bejt druhej magnetickej pól Michaely. Když jsem k tý lokální deformaci, jak tomu říkal Starej Zmetek - můj palubní počítač - došel, byl jsem rád, že si můžu sundat přilbu, protože jsem si potřeboval promnout oči. Vypadalo to jako kruh ocelově modrých sloupů, na kterých ležely překlady. Uprostřed byla šedivá pyramida, a všechno to bylo pokrytý nějakejma divnejma symbolama. Panspermie je naprogramovaná tak, že vytvoří jenom flóru a hmyz, protože nikdo nechtěl riskovat, že by se při vývoji projevila nějaká mutace, a osadníci by pak bojovali třeba s tříhlavým drakem chrlícím oheň jak zapalovač. Už tak jste občas mohli narazit na sršně s rozpětím křídel půl metru. Na jeho bodnutí vám cibule rozhodně stačit nebude. Z toho plyne, že pokud se na nějaké planetě objevil vyšší živočišný život, musel se tam dostat zvenčí, nebo tam už být a přežít přetváření planety Panspermií. Občas se to stalo, a pak se v holovizi dlouho mluvilo o tom, že Panspermie byl kolosální omyl, a že lidstvo zničilo nějakou samostatnou formu života. Někteří fantastové mluví dokonce o tom, že osum tun vážící zvíře se šedesáti třema nohama a sedmnácti očima je domácí mazlíček mimozemšťanů, kteří ho vysadili na obyvatelné planetě, aby mu dopřáli svobody. Tyhle žvásty ale nikdo nebere vážně.
Takže tady byl umělej útvar z neznámý slitiny, kterej musel někdo postavit. Byla tu možnost, že to udělal někdo jako vtip, ale to jsem vyloučil, protože tahat v nákladovým prostoru přes třicet ocelových sloupů dlouhých sedm metrů (jak hluboko to bylo v zemi nevím) je blbost. Taky by mě zajímalo, jak velká by musela bejt loď, aby do ní vlezla ta pyramida. Logicky zbejvala už jenom jedna možnost - že ti žvanilové mají pravdu, a nejsme ve vesmíru sami. Chvíli jsem o tom přemýšlel, a došel jsem tomu, že bude lepší počkat co se z toho vyvrbí a nedělat předčasný závěry. Abych s vyhnul nějakým opletačkám nechal jsem handcomp provést registraci s tím, že na planetě je nějaká neznámá forma kovu - dyť víte jak jsou na to ouřadové citliví. Pak jsem vytáh' z batohu pilku a zkusil uříznout kousek jednoho toho sloupu. Paprsek pily je schopnej rozřezat wolfram jako máslo. Výrobce se dušuje, že pily jsou třikrát předimenzovaný, a že musí přeřezat všechno (v návodu je takovejma malejma písmenkama úplně na konci napsaný, že za případný zranění nenesou zodpovědnost), na čem není antireflexní nátěr, kterej ovšem pracuje na principu kterej chápe asi dvacet lidí v celým známým vesmíru. Protože se těmhle výrobcům kutilskej pomůcek nedá věřit, stavil jsem se jednou při cestě na Phobos za Martinem Šikulou, kterej opraví úplně všechno kromě fotonovejch motorů (na ty nemá dost velký kladivo) a za pár babek ho nechal, aby tý mojí pile přidal trochu šťávy. Když už jsem tam u něho byl, řekl jsem mu aby se mi mrknul i na bouchačku, takže patřím k těm několika šťastnejm, kteří maj blaster schopnej prorazi policejní vesty.
Od tohohle sloupu se paprsek ani neodrazil. Připadlo mi to, že ho ten kov, nebo co to vlastně bylo, pohltil. Po chvilce se nad místem na který paprsek dopadal objevily slabý výboje, takže jsem toho radši nechal a pilu vypnul. Když zklame hrubá síla, použij inteligenci, říkal můj děda. Asi s tím měl zkušenosti, protože celej život dělal v dole se zbíječkou. Tak jsem to zkusil. Došel jsem až k tý pyramidě a začal ji prohlížet. Povrch nebyl ani matnej, ani lesklej - dost špatně se to popisuje, ale vypadalo to, že je takovej rozpliznutej, jako by neměl ani pevnou hranici. Když jsem se toho zkoušel dotknout, ruka se mi zastavila asi patnáct, možná deset centimetrů od místa, kde už to bylo určitě pevný.
Chvíli jsem se s tou hradbou přetlačoval, až jsem to vzdal a rozhodl jsem se, že to raděj obejdu dokola. To už mi začínalo bejt divný, protože jsem se nějak nemohl dopočítat stran. Po prvním kole jsem místo čtyř napočítal pět, a po další obchůzce šest. Preventivně jsem se zkusil vrátit zpátky. Naštěstí strany zase

ubejvaly. Napadlo mě, co bude když se vrátím ještě o jedno kolo. Asi vás zklamu, protože hodinky se mi nezastavily, ale zato se za hranicí toho kruhu nějak všechno přestalo pohybovat. Obešel jsem to v protisměru ještě jednou, ale když všechno mimo kruh ztratilo jeden rozměr, další okruh jsem raději neriskoval. Divný bylo, že uvnitř jsem viděl všechno pořád trojrozměrně, zatím co venku se po přidání rozměru objevilo něco, co se nedá dost dobře popsat. Došel jsem k závěru, že jeden takovej pohled mi stačí až do zítřka, takže jsem se ven rači moc nedíval. Po tý psychický námaze jsem nějak dostal hlad. Vytáhl jsem z báglu čokoládovou tyčinku DELI, která má podle reklamy zůstat vždy čerstvá a připravil se na to, že mi zase vzrostou náklady na zubaře. Když jsem ztvrdlou tyčinku dožvýkal rozhodl jsem se, že zkusím, jaký to bude, když si přidám jeden rozměr a vyjdu ven z kruhu. Naštěstí mi ten hloupej nápad nevyšel, a zastavil jsem přesně na úrovni těch sloupů. Bylo to podobný jako když jsem se chtěl dotknout tý pyramidy. Prostě jsem šel, a najednou jsem ležel na zemi a měl naléhavou potřebu plastickýho chirurga pro svůj nos. Už jsem to chtěl vzdát, ale pak jsem si něčeho všiml. Jsem od přírody bordelář, a kecy ekologů mě nikdy moc nevytáčely, takže když jsem dojeď tu zatracenou DELInu, hodil jsem obal na zem. Problém byl v tom, že teď tam ležely dva. Zvedl jsem je a chvilku si je prohlížel. Byly oba stejné. Vrátil jsem se zpátky a udělal drobnej pokus. Když jsem pak měl v každý ruce jednu pilku, zkusil jsem jima rozřezat ty papírky od tyčinky. Fungovaly obě.
Stálo mě to celkem dost námahy najít hackera, kterej by byl ochotnej hrabat se v Centrální Evidenci Planet, ale penězma jsem nešetřil, takže jsem nakonec jednoho přece jenom umluvil aby se v tím brajglem co tam maj probral. Michaela se najednou stala nezajímavou plynovou planetou, která se nedá na nic využít, a která nestojí ani za těch pár kilobajtů v databázi. Když jsem si koupil novou loď s para-urychlovačem a obrovským interiérem začali se mě kluci v hospodě ptát, odkud na to beru. Lhaní u piva se mi protiví, takže jim vždycky říkám pravdu - našel jsem si novou přítelkyni, pánové. Říkám jí Míša. Všichni mi ji, holku jednu, závidí.

---

eBook Info

Identifier:
LWXCNMTUTR

Title:
Michaela

Creator:
Jirí X. Brossmann

Date:
7.8.2001

Language:
cz

Copyrights:
(c) Palmknihy 2000, 2001
